

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2016. július 14.*

„Előzetes döntéshozatal — Fogyasztóvédelem — Az 1924/2006/EK rendelet — Élelmiszerekkel kapcsolatos, tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó állítások — Az 1. cikk (2) bekezdése — Hatály — Ilyen formában a végső fogyasztónak szánt élelmiszerek — Kizárólag egészségügyi szakmai köröknek szóló kereskedelmi kommunikációban szereplő állítások”

A C-19/15. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Landgericht München I (I. müncheni területi bíróság, Németország) a Bírósághoz 2015. január 19-én érkezett, 2014. december 16-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Verband Sozialer Wettbewerb eV**

és

az **Innova Vital GmbH** között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: L. Bay Larsen tanácselnök, D. Šváby, J. Malenovský, M. Safjan (előadó) és M. Vilaras bírák,

Főtanácsnok: H. Saugmandsgaard Øe,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- az Innova Vital GmbH képviseletében T. Büttner Rechtsanwalt,
- a görög kormány képviseletében A. Dimitrakopoulou és K. Karavasili, meghatalmazotti minőségben,
- a francia kormány képviseletében D. Colas és S. Ghiandoni, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviseletében S. Grünheid és K. Herbout-Borcza, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2016. február 18-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: német.

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a 2012. november 8-i 1047/2012/EU bizottsági rendelettel (HL 2012. L 310., 36. o.) módosított, az élelmiszerekkel kapcsolatos, tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó állításokról szóló, 2006. december 20-i 1924/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2006. L 404., 9. o., helyesbítés: HL 2007. L 12., 3. o., a továbbiakban: 1924/2006 rendelet) 1. cikke (2) bekezdésének értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet a Verband Sozialer Wettbewerb eV, német versenyvédelmi szövetség, és az InnoVa Vital GmbH között folyamatban lévő jogvitában terjesztették elő, amelynek tárgya az 1924/2006 rendeletnek egy kizárólag egészségügyi szakmai köröknek szóló levélben megfogalmazott, tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó állításokra való alkalmazhatósága.

Jogi háttér

Az uniós jog

A 2000/31/EK és a 2006/123/EK irányelv

- 3 A belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem egyes jogi vonatkozásairól szóló, 2000. június 8-i 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv („elektronikus kereskedelemről szóló irányelv”) (HL 2000. L 178., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 25. kötet, 399. o.) 2. cikkének f) pontja akként rendelkezik, hogy ezen irányelv alkalmazásában:

„»kereskedelmi tájékoztatás«: bármilyen formában megjelenő közlés, amelynek célja, hogy közvetve vagy közvetlenül népszerűsítse egy kereskedelmi, ipari vagy kézműipari tevékenységet folytató vagy szabályozott szakmát gyakorló vállalkozás, szervezet vagy személy termékét, szolgáltatását vagy arculatát. A következők önmagukban nem minősülnek kereskedelmi tájékoztatásnak:

- a vállalkozás, szervezet vagy személy tevékenységéhez közvetlen hozzáférést lehetővé tevő információ, különösen a domainnév vagy az elektronikus levelezési cím,
- a vállalkozás, szervezet vagy személy termékeivel, szolgáltatásaival vagy arculatával kapcsolatos, független módon összeállított közlések, különösen, ha nem anyagi ellenszolgáltatás fejében nyújtják”.

- 4 A belső piaci szolgáltatásokról szóló, 2006. december 12-i 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2006. L 376., 36. o.) hasonló meghatározást alkalmaz a „kereskedelmi tájékoztatás” fogalmára:

Az 1924/2006 rendelet

- 5 Az 1924/2006 rendelet (1), (2), (4), (9), (14), (16)–(18) és (23) preambulumbekzdése értelmében:

„(1) A Közösség területén címkézett és reklámozott élelmiszereken egyre nagyobb számban tüntetnek fel táplálkozásra és egészségre vonatkozó állításokat. A fogyasztók magas szintű biztonságának biztosítása és választásuk megkönnyítése érdekében a forgalomba hozott termékeknek, beleértve az importált termékeket, biztonságosnak kell lenniük, és azokat megfelelő címkével kell ellátni. A változatos és kiegyensúlyozott étrend a jó egészség előfeltétele, és az egyes termékek az étrend egészéhez képest viszonylagos jelentőséggel bírnak.

(2) Az ilyen állításokra vonatkozó nemzeti előírások közötti különbségek akadályozhatják az élelmiszerek szabad mozgását, és egyenlőtlen versenyfeltételeket teremthetnek. Így ezek a különbségek közvetlen hatással vannak a belső piac működésére. Ezért szükséges közösségi szabályok elfogadása az élelmiszereken alkalmazott tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó állításokról.

[...]

(4) Ezt a rendeletet kell alkalmazni minden kereskedelmi kommunikációban szereplő tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó állításra, ideértve többek között az élelmiszerek általános reklámozását, és az olyan reklámkampányokat is, amelyeket teljesen vagy részben hatóságok támogatnak. E rendeletet nem kell alkalmazni viszont az olyan nem kereskedelmi kommunikációban tett állítások esetében, mint például a közegészségügyi hatóságok és szervek táplálkozási útmutatói vagy tanácsai, illetve a sajtóban vagy tudományos kiadványokban szereplő nem kereskedelmi kommunikáció és információk. [...]

[...]

(9) Az élelmiszerekben számos olyan tápanyag vagy egyéb anyag – beleértve, de nem kizárólag, a vitaminokat, ásványi anyagokat (beleértve a nyomelemeket is), aminosavakat, esszenciális zsírsavakat, élelmi rostokat, különféle növényi és gyógynövénykivonatokat – fordulhat elő, amelyek táplálkozási vagy élettani hatással bírnak, és ilyen állítás tárgyát képezhetik. Ezért meg kell határozni az élelmiszerekre vonatkozó valamennyi állításra vonatkozó általános elveket annak érdekében, hogy biztosított legyen a magas szintű fogyasztóvédelem, és a fogyasztó megkapja a tények teljes ismeretében történő választáshoz szükséges információkat, valamint hogy egyenlő versenyfeltételek jöjjenek létre az élelmiszeriparon.

[...]

(14) Az egyes tagállamokban az élelmiszerek címkézésekor és reklámozása során számos olyan, jelenleg is alkalmazott állítás használatos, amelyek olyan anyagokkal kapcsolatosak, amelyek kedvező volta nem igazolt, vagy amelyeket illetően pillanatnyilag nincsen kellő tudományos egyetértés. Biztosítani kell, hogy az anyag, amelyre az állítás vonatkozik, valóban rendelkezzen kedvező táplálkozási vagy élettani hatással.

[...]

(16) Fontos, hogy az élelmiszereken feltüntetett állítások a fogyasztó számára érthetőek legyenek, és helyénvaló valamennyi fogyasztó védelme a megtévesztő állításokkal szemben. Ugyanakkor [a megtévesztő reklámra vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló], 1984. szeptember 10-i 84/450/EGK tanácsi irányelv [HL L 250., 17. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 1. kötet, 227. o.] elfogadása óta az Európai Közösségek Bírósága szükségesnek tartotta a reklámügyekre vonatkozó ítéletek meghozatalakor a feltételezett tipikus fogyasztóra gyakorolt hatás megvizsgálását. Az arányosság elvével összhangban és benne foglalt védelem hatékony érvényesítése érdekében ez a rendelet a Bíróság által értelmezett – kellőképpen tájékozott, figyelmes és körültekintő – átlagfogyasztót veszi viszonyítási alapul, figyelembe véve a társadalmi, kulturális és nyelvi tényezőket, ugyanakkor rendelkezik azon fogyasztók kihasználásának megakadályozásáról, akik jellemzőik alapján különösen kiszolgáltatottak a megtévesztő állításoknak. Amennyiben egy állítás egy bizonyos fogyasztói csoportot – például a gyermekeket – célozza meg, kívánatos, hogy a csoport átlagtagja szempontjából megvizsgálják az adott állítás hatását. Az átlagfogyasztókra vonatkozó vizsgálat nem statisztikai alapú vizsgálat. A nemzeti bíróságok és hatóságok – az Európai Bíróság esetjogának figyelembevételével – saját mérlegelési jogkörükben határozzák meg az átlagfogyasztó adott esetben tanúsított jellegzetes viselkedését.

(17) A tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó állítások alkalmazásával kapcsolatban elsősorban a tudományos megalapozottságot kell figyelembe venni, és az élelmiszer-ipari vállalkozóknak igazolniuk kell a feltüntetett állításokat. Az állításoknak az összes rendelkezésre álló tudományos adat és a bizonyítékok értékelése révén tudományosan bizonyítottnak kell lenniük.

(18) Tilos olyan tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó állítást tenni, amely ellentétes az általánosan elfogadott táplálkozási és egészségügyi elvekkel, illetve amely ösztönzi vagy helyesli bármely élelmiszer túlzott mértékű fogyasztását, vagy becsmérel bármilyen helyes étrendi gyakorlatot.

[...]

(23) Az egészségre vonatkozó állítások használatát csak a lehető legmagasabb színvonalú tudományos értékelést követően lehet engedélyezni a Közösségben. Ezen állítások összehangolt tudományos értékelése érdekében az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóságnak kell elvégeznie ezeket az értékeléseket. [...]"

6 Ezen irányelv „Tárgy és hatály” című 1. cikkének (1) és (2) bekezdése ekképpen rendelkezik:

„(1) E rendelet összehangolja a tagállamok azon törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseit, amelyek az élelmiszerekkel kapcsolatos, tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó állításokra vonatkoznak, a belső piac hatékony működése érdekében, magas szintű fogyasztóvédelem biztosítása mellett.

(2) Ezt a rendeletet a kereskedelmi kommunikációban – a végső fogyasztónak ilyen formában szolgáltatott élelmiszerek címkézésén, megjelenítésén vagy reklámjában – szereplő, tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó állítások tekintetében kell alkalmazni.

[...]"

7 E rendelet „Fogalommeghatározások” címet viselő 2. cikke szerint:

„(1) E rendelet alkalmazásában:

a) az »élelmiszer«, »élelmiszeripari vállalkozó«, »forgalomba hozatal« és »végső fogyasztó« fogalma tekintetében az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszerbiztonságra vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 2002. január 28-i 178/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet [(HL L 31., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 6. kötet, 463. o.)] 2. cikkében, valamint 3. cikkének 3., 8. és 18. pontjában található fogalommeghatározásokat kell alkalmazni;

[...]

(2) Ezenkívül a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

1. »állítás«: olyan közlés vagy ábrázolás – beleértve a képi, grafikus vagy jelképes ábrázolás bármely formáját –, amely a közösségi vagy nemzeti jogszabályok szerint nem kötelező, és amely kijelenti, sugallja vagy sejteti, hogy az élelmiszer különleges jellemzőkkel rendelkezik;

[...]

4. »tápanyag-összetételre vonatkozó állítás«: bármely olyan állítás, amely kijelenti, sugallja vagy sejteti, hogy az élelmiszer bizonyos, a táplálkozásra nézve különös kedvező tulajdonságokkal rendelkezik:

a) azon energia (kalóriaérték) következtében, amelyet

- i. tartalmaz,
 - ii. csökkentett vagy növelt mértékben tartalmaz, vagy
 - iii. nem tartalmaz, és/vagy
- b) azon tápanyagok vagy egyéb anyagok következtében, amelyeket
- i. tartalmaz,
 - ii. csökkentett vagy növelt mértékben tartalmaz, vagy
 - iii. nem tartalmaz;

5. »egészségre vonatkozó állítás«: bármely olyan állítás, amely kijelenti, sugallja vagy sejteti, hogy az adott élelmiszer, élelmiszercsoport vagy annak valamely alkotóeleme és az egészség között összefüggés van;

[...]”

8 Ugyanezen rendelet általános elvekről szóló II. fejezetében szerepel a rendelet 3–7. cikke. Az 1924/2006 rendeletnek a „Valamennyi állításra vonatkozó általános elvek” című 3. cikke a következőképpen rendelkezik:

„A tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó állításokat csak akkor lehet a Közösségen belül forgalomba hozott élelmiszerek címkézésén, megjelenítésén vagy reklámjában alkalmazni, amennyiben az adott állítások megfelelnek e rendelet előírásainak.

A 2000/13/EK és a 84/450/EGK irányelv sérelme nélkül, a tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó állítások alkalmazása:

a) nem lehet valótlan, félreérthető vagy megtévesztő;

[...]”

9 E rendelet „Általános feltételek” című 5. cikkének (1) és (2) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) A tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó állítások alkalmazása csak a következő feltételek teljesülése esetén megengedett:

a) általánosan elfogadott tudományos bizonyítékok igazolják, hogy az állítás tárgyát képező tápanyag vagy egyéb anyag jelenléte, hiánya vagy csökkentett mennyisége az élelmiszerben vagy élelmiszercsoportban bizonyítottan kedvező táplálkozási vagy élettani hatással bír;

[...]

2. A tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó állítások alkalmazása csak akkor megengedett, ha az átlagfogyasztótól elvárható, hogy megértse az állításban kifejtett kedvező hatásokat.”

10 Az említett rendelet 10–19. cikke az egészségre vonatkozó állításokra vonatkozik.

11 Ugyanezen rendelet „Különös feltételek” című 10. cikkének (1)–(3) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Tilos az egészségre vonatkozó állítások alkalmazása, kivéve ha azok a II. fejezetben foglalt általános követelményeknek és az e fejezetben foglalt különös követelményeknek megfelelnek, ha azokat e rendelettel összhangban engedélyezik, és ha azok a 13. és 14. cikkben meghatározott engedélyezett állítások listáján szerepelnek.”

A német jog

- 12 A Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb (a tisztességtelen verseny tilalmáról szóló törvény) alapügyben alkalmazandó változatának (BGBl. 2010. I., 254. o.) 8. cikke (1) bekezdésének első mondata előírja:

„Azzal szemben, aki a 3. vagy 7. § értelmében tiltott kereskedelmi tevékenységet végez, e tevékenység megszüntetése iránti, ismétlődő jogsértés veszélye esetén pedig tiltás iránti kérelemmel lehet fellépni.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

- 13 Az Innova Vital, amelynek ügyvezetője egy orvos, forgalomba hozott Németországban egy „Innova Mulsin® Vitamin D₃” elnevezésű, D₃-vitamint tartalmazó, csepp formában bevehető táplálék-kiegészítőt.
- 14 2013 novemberében az Innova Vital ügyvezetője kizárólag orvosok részére névre szóló levelet (a továbbiakban: szóban forgó levél) küldött, amelynek szövege a következő:

„[...]

Ismerik a helyzetet: Németországban a gyermekek 87%-ánál a D-vitamin-tartalom a vérben alacsonyabb, mint 30 ng/ml. A DGE [Deutsche Gesellschaft für Ernährung, német táplálkozási társaság] szerint ennek az értéknek inkább 50 és 75 ng/ml között kellene lennie.

Ahogy ezt már számos tanulmány leírta, a D-vitamin jelentős mértékben hozzájárul több betegség megelőzéséhez, ilyen például az atópiás dermatitisz, a csontritkulás, a diabétesz mellitusz és az SM [sclerosis multiplex]. E tanulmányok értelmében a túl alacsony D-vitamin-szint már gyermekkorban részben felelős a nevezett kórképek későbbi megjelenéséért.

Emiatt magam is adagoltam a fiamnak a javasolt D-vitamin alapú készítményeket, és azt tapasztaltam, hogy a hagyományos tabletták formát nem kedvelik a csecsemők, a kisgyermek, de még az iskoláskorú gyermekek sem. A fiam igen gyakran kiköpte a tablettát.

Immunológiára szakosodott orvosként megvizsgáltam a kérdést, és kifejlesztettem egy D₃-vitamin-emulziót (Innova Mulsin® D₃), amelyet cseppek formájában lehet bevenni.

[...]

A Mulsin® emulziók előnyei:

[...]

A hiányállapotok (télen a népesség 80%-ánál megállapított D₃-vitaminhiány) gyors megelőzése vagy megszüntetése.

[...]

Rendelőjük számára a közvetlen rendelés feltételeiről, valamint az ingyenes információs anyagokról a [...] számon adunk tájékoztatást”

- 15 A szóban forgó levél tartalmazott egy képes ismertetőt az Innova Mulsin® Vitamin D₃ táplálék-kiegészítőről, adatokat az összetételéről, eladási áráról, valamint a kezelésnek a javasolt, egy csepp/nap adagolással számított napi költségéről.

16 A Verband Sozialer Wettbewerb a Landgericht München I (I. müncheni területi bíróság, Németország) előtt jogsértés megszüntetése iránti eljárást indított az Innova Vital ellen a tisztességtelen verseny tilalmáról szóló törvény alapügyben alkalmazandó változatának 8. cikke alapján.

17 E szövetség a kérdést előterjesztő bíróság előtt úgy érvelt, hogy a szóban forgó levél az 1924/2006 rendelet 10. cikkében tiltott, egészségre vonatkozó állításokat tartalmaz, mégpedig a következő állításokat:

„Ahogyan ezt már számos tanulmány leírta, a D-vitamin jelentős mértékben hozzájárul több betegség megelőzéséhez, ilyen például az atópiás dermatitisz, a csontritkulás, a diabétesz mellitusz és az SM [sclerosis multiplex]. E tanulmányok értelmében a túl alacsony D-vitamin-szint már gyermekkorban részben felelős a nevezett kórképek későbbi megjelenéséért.”

és

„A hiányállapotok (télen a népesség 80%-ánál megállapított D₃-vitamin-hiány) gyors megelőzése vagy megszüntetése”.

18 E tekintetben a Verband Sozialer Wettbewerb többek között arra hivatkozott, hogy az 1924/2006 rendelet rendelkezései ugyanúgy alkalmazandók a szakmai köröknek szóló reklámokra, mint a nem szakmai köröknek szólókra.

19 Az Innova Vital ezzel szemben azt állítja, hogy az 1924/2006 rendelet nem alkalmazható a szakmai körökre irányuló reklámra. Következésképpen, mivel a szóban forgó levélnek kizárólag orvosok a címzettjei, e rendelet rendelkezései nem alkalmazandók az e levélben szereplő és az 1924/2006 rendelet 10. cikkében tiltott, egészségre vonatkozó állításokra.

20 A kérdést előterjesztő bíróság szerint az alapügy megoldása az 1924/2006 rendelet 1. cikke (2) bekezdésének értelmezésétől függ, amely bekezdés e rendelet célját és hatályát határozza meg.

21 E körülmények között a Landgericht München I (I. müncheni területi bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„Úgy kell-e értelmezni az 1924/2006/EK rendelet 1. cikkének (2) bekezdését, hogy e rendelet rendelkezéseit akkor is alkalmazni kell a kereskedelmi kommunikációban – a végső fogyasztónak felkínált élelmiszerek reklámjában – szereplő, a tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó állítások tekintetében, ha a kereskedelmi kommunikáció, illetve reklám kizárólag szakmai körökre irányul?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

22 Kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt kívánja megtudni, hogy az 1924/2006 rendelet 1. cikkének (2) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy e rendelet hatálya alá tartoznak a végső fogyasztónak ilyen formában felkínált élelmiszerekkel kapcsolatos, kereskedelmi kommunikációban szereplő, tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó állítások, amennyiben e kommunikáció nem a végső fogyasztónak, hanem kizárólag egészségügyi szakmai köröknek szól.

23 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint valamely uniós jogi rendelkezés értelmezéséhez nemcsak annak kifejezéseit, hanem szövegkörnyezetét, és annak a szabályozásnak a célkitűzéseit is figyelembe kell venni, amelynek az részét képezi (lásd lüönösen: 1983. november 17-i Merck-ítélet, 292/82, EU:C:1983:335, 12. pont; 2010. május 4-i TNT Express Nederland ítélet, C-533/08, EU:C:2010:243, 44. pont, és 2016. március 17-i Liffers-ítélet, C-99/15, EU:C:2016:173, 14. pont).

- 24 Az 1924/2006 rendelet 1. cikkének (2) bekezdésének szövegével kapcsolatban először is meg kell állapítani, hogy e rendelkezés értelmében ezt a rendeletet a kereskedelmi kommunikációban – a végső fogyasztónak ilyen formában szolgáltatott élelmiszerek címkézésén, megjelenítésén vagy reklámjában – szereplő, tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó állítások tekintetében kell alkalmazni.
- 25 E rendelet nem tartalmazza a „kereskedelmi kommunikáció” fogalmának meghatározását. Azonban e fogalmat az uniós jog más területein meghatározzák a másodlagos jog rendelkezései, és ezeket a jelen esetben az uniós jog egységességének biztosítása érdekében figyelembe kell venni.
- 26 Így a 2000/31 irányelv 2. cikkének f) pontja szerint a „kereskedelmi tájékoztatás” alatt bármilyen formában megjelenő közlést érteni kell, amelynek célja, hogy közvetve vagy közvetlenül népszerűsítse egy kereskedelmi, ipari vagy kézműipari tevékenységet folytató vagy szabályozott szakmát gyakorló vállalkozás, szervezet vagy személy termékét, szolgáltatását vagy arculatát.
- 27 A 2006/123 irányelv 4. cikkének 12. pontja hasonló meghatározást tartalmaz a „kereskedelmi tájékoztatás” fogalmára. E tekintetben a Bíróság megállapította, hogy e rendelkezés értelmében a kereskedelmi tájékoztatás nem csupán a hagyományos értelemben vett reklámot foglalja magában, hanem az újabb ügyfelek megszerzésére irányuló reklám és információközlés egyéb formáit is (lásd: 2011. április 5-i Société fiduciaire nationale d’expertise comptable ítélet, C-119/09, EU:C:2011:208, 33. pont).
- 28 Tovabb   az 1924/2006 rendelet (4) preambulumbek  zd  s  b  l kitűnik, hogy a „kereskedelmi kommunikáció” fogalma az olyan kommunikációt is magában foglalja, amely „reklám” céljára szolgl  l.
- 29 E feltételek mellett az e rendelet 1. cikkének (2) bekezdése értelmében vett „kereskedelmi kommunikáció” fogalmát   gy kell érteni, mint amely különösen élelmiszerekre vonatkozó reklám formájában megjelenő kommunikációra   rnyul, amelynek célja ezen élelmiszerek közvetett vagy közvetlen népszerűsítése.
- 30 Márpedig e kommunikáció megjelenhet olyan reklámot tartalmazó levél formájában is, amelyet az   lelmiszeripari vállalkozók az   g  szs  g  gyi szakmai köröknek címeznek, és amely az e rendelet szerinti, tápanyag-összetételre és   g  szs  gre vonatkozó állításokat tartalmaz annak érdekében, hogy e szakmai körök adott esetben a betegeknek javasolják az említett élelmiszer megvásárlását és/vagy fogyasztását.
- 31 Ezenkívül meg kell állapítani, hogy az 1924/2006 rendelet 1. cikkének (2) bekezdése nem tartalmaz pontosítást a kereskedelmi kommunikáció címzettjével kapcsolatban, és nem tesz különbséget aszerint, hogy a végső fogyasztóról vagy   g  szs  g  gyi szakemberről van-e szó. Ebből következik, hogy – amint azt a főtanácsnok az indítványának a 39. pontjában is megállapította – szükségképpen maga a termék az, amelyet a végső fogyaszt  n  k szánnak, nem pedig az e termékekre vonatkozó kommunikáció.
- 32 E feltételek mellett meg kell állapítani, hogy e rendelkezésnek a – 2000/31 rendelet 2. cikkének f) pontjával és a 2006/123   rnyelv 4. cikkének 12. pontjával összefüggésben értelmezett – szövegéből következik, hogy az 1924/2006 rendeletet alkalmazni kell a kizárólag szakmai köröknek címzett kereskedelmi kommunikációban szereplő, tápanyag-összetételre és   g  szs  gre vonatkozó állításokra.
- 33 M  sodszo   hangsúlyozni kell, hogy ezt az értelmezést nem cáfolja azon szövegösszefüggés elemzése, amelybe az 1924/2006 rendelet 1. cikkének (2) bekezdése illeszkedik.
- 34 Kétségtelen, amint az Innova Vital is állítja, hogy az 1924/2006 rendelet egyes preambulumbek  zd  sei és rendelkezései, különösen e rendelet (1), (9), (16), (29)   s (36) preambulumbek  zd  se, valamint 5. cikkének (2) bekezdése kifejezetten a „fogyasztókra” vonatkozók, anélkül hogy megeml  ten   a „szakmai köröket”.

- 35 Azonban az, hogy e preambulumbekendések és rendelkezések nem említik a „szakmai köröket”, nem jelenti azt, hogy e rendelet nem vonatkozik olyan helyzetre, ahol a kereskedelmi kommunikáció kizárólag az egészségügyi szakmai körökre irányul. Ugyanis ilyen helyzetben ez az élelmiszeripari vállalkozók és az egészségügyi szakmai körök közötti kommunikáció főként a végső fogyasztóra irányul azzal a céllal, hogy e szakmai körök javaslatára e fogyasztó megvásárolja az említett kommunikáció tárgyát képező élelmiszert.
- 36 Hozzá kell tenni, hogy az 1924/2006 rendelet egyik rendelkezéséből sem következik, hogy e rendelet nem vonatkozik az egészségügyi szakmai köröknek címzett kereskedelmi kommunikációra.
- 37 Végül, ami az említett rendeletben követett célokat illeti, ezek is alátámasztják azt az értelmezést, amely szerint e rendelet vonatkozik az egészségügyi szakmai köröknek címzett kereskedelmi kommunikációra.
- 38 Ugyanis az 1924/2006 rendelet 1. cikkének (1) bekezdése szerint e rendelet célja, hogy magas szintű fogyasztóvédelem biztosítása mellett garantálja a belső piac hatékony működését.
- 39 E tekintetben, amint e rendelet (1) és (18) preambulumbekendéséből kitűnik, az egészségvédelem e rendelet legfőbb céljai között szerepel (2012. szeptember 6-i Deutsches Weintor ítélet, C-544/10, EU:C:2012:526, 45. pont). E tekintetben biztosítani kell többek között azt, hogy a fogyasztó megkapja a tények teljes ismeretében történő választáshoz szükséges információkat (2014. április 10-i Ehrmann-ítélet, C-609/12, EU:C:2014:252, 40. pont; 2015. december 17-i Neptune Distribution ítélet, C-157/14, EU:C:2015:823, 49. pont).
- 40 E tekintetben az 1924/2006 rendelet 5. cikke (1) bekezdésének a) pontja előírja, hogy a tápanyag-összetételre és az egészségre vonatkozó állítás alkalmazása csak akkor megengedett, ha általánosan elfogadott tudományos bizonyítékok igazolják, hogy az állítás tárgyát képező tápanyag vagy egyéb anyag jelenléte, hiánya vagy csökkentett mennyisége az élelmiszerben vagy élelmiszercsoportban bizonyítottan kedvező táplálkozási vagy élettani hatással bír. E rendelet (14) preambulumbekendése is ilyen értelmű megfogalmazást tartalmaz.
- 41 Amint az említett rendelet (17) preambulumbekendése kifejti, a tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó állítások alkalmazásával kapcsolatban elsősorban a tudományos megalapozottságot kell figyelembe venni. Továbbá ugyanezen rendelet (23) preambulumbekendése kimondja, hogy az egészségre vonatkozó állítások használatát csak a lehető legmagasabb színvonalú tudományos értékelést követően lehet engedélyezni az Unióban, és ezen állítások összehangolt tudományos értékelése érdekében az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóságnak kell elvégeznie ezeket az értékeléseket.
- 42 Így az 1924/2006 rendelet szabályoz egy olyan eljárást, amely lehetővé teszi annak ellenőrzését, hogy a rendelet értelmében vett állítás tudományosan megalapozott-e.
- 43 Kétségtelen, hogy az egészségügyi szakmai körök úgy tekinthetők, mint amelyek magasabb szintű tudományos ismeretekkel rendelkeznek, mint a végső fogyasztó, aki alatt a kellőképpen tájékozott, figyelmes és körültekintő átlagfogyasztót kell érteni, amint azt e rendelet (16) preambulumbekendése kimondja. Azonban e szakmai körök nem tekinthetők úgy, hogy folyamatosan rendelkeznek az összes olyan tudományos és naprakész szakismerettel, amely az egyes élelmiszerek és az azok címkézésén, megjelenítésén vagy reklámjában alkalmazott, tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó állítások értékeléséhez szükséges.
- 44 Amint azt a főtanácsnok az indítványa 49. pontjában helyesen megállapította, nem zárható ki, hogy akár az egészségügyi szakmai köröket is megtévesztik a tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó valótlan, félreérthető vagy megtévesztő állítások.

- 45 Ezért féltő, hogy ezek az egészségügyi szakmai körök jóhiszeműen átadják a kereskedelmi kommunikációban szereplő, élelmiszerekre vonatkozó téves információkat azon végső fogyasztóknak, akikkel kapcsolatban állnak. Ez a kockázat annál is inkább jelentős, mivel az említett szakmai körök azon bizalmi viszony miatt, amely általában közöttük és a betegek között fennáll, jelentős befolyást tudnak gyakorolni a betegekre.
- 46 Továbbá, ha nem tartoznának az 1924/2006 rendelet hatálya alá az egészségügyi szakmai köröknek szóló, tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó állítások, ami azzal a következménnyel járna, hogy ilyen állításokat lehetne szerepeltetni anélkül, hogy szükséges lenne azokat tudományos bizonyítékokra alapozni, felmerülne annak kockázata, hogy az élelmiszeripari vállalkozók megkerülik az e rendeletben megállapított kötelezettségeket, és az egészségügyi szakmai körökön keresztül fordulnak a végső fogyasztóhoz abból a célból, hogy azok ajánlják e fogyasztó számára az e vállalkozók által forgalmazott élelmiszereket.
- 47 Következésképpen e rendeletnek a szakembereknek szánt, kereskedelmi kommunikációban szereplő, tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó állításokra való alkalmazása – a belső piacon, amelynek hatékony működése biztosítását célozza az 1924/2006 rendelet – hozzájárul a magas szintű fogyasztóvédelem biztosításához.
- 48 Az Innova Vital által előterjesztett érvek nem alkalmasak arra, hogy cáfolják azt az értelmezést, miszerint az említett rendelet alkalmazandó a valamely kereskedelmi kommunikációban szereplő, tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó állításokra, beleértve azt a kommunikációt is, amely kizárólag egészségügyi szakmai köröknek szól.
- 49 Nem vitatott, hogy az 1924/2006 rendelet 5. cikkének (2) bekezdéséből az következik, hogy a tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó állítások alkalmazása csak akkor megengedett, ha az átlagfogyasztó meg tudja érteni az állításban kifejtett kedvező hatásokat.
- 50 Ebből azonban nem lehet arra következtetni, hogy tilos lenne az élelmiszeripari vállalkozók részéről bármilyen objektív tájékoztatás az egészségügyi szakmai körök számára a tudomány új eredményeiről, beleértve a műszaki és tudományos szaknyelv alkalmazását is, mint például a jelen esetben az „atópiás dermatitisz” kifejezés használatát.
- 51 Ugyanis az 1924/2006 rendelet 5. cikkének (2) bekezdését akként kell érteni, hogy e rendelkezés alkalmazandó abban az esetben, ha tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó állításokat közölnek közvetlenül a végső fogyasztóval, lehetővé téve számára a tények teljes ismeretében történő választást. Márpedig, amint azt a főtanácsnok az indítványának 54. pontjában megjegyezte, olyan esetben, mint amely az alapügy tárgyát képezi, az ezen állításokat tartalmazó levél önmagában nem a végső fogyasztónak, hanem az egészségügyi szakmai köröknek szól, amelyeket hallgatólagosan felkérnek arra, hogy javasolják a fogyasztónak az ezen állítások tárgyát képező élelmiszert.
- 52 Továbbá az 1924/2006 rendelet (4) preambulumbekkezdése kimondja, hogy e rendeletet nem kell alkalmazni az olyan nem kereskedelmi kommunikációban tett állítások esetében, mint például a közegészségügyi hatóságok és szervek táplálkozási útmutatói vagy tanácsai, illetve a sajtóban vagy tudományos kiadványokban szereplő nem kereskedelmi kommunikáció és információk.
- 53 Következésképpen e rendelettel nem ellentétes az egészségügyi szakmai körök objektív tájékoztatása a tudomány új eredményeiről, beleértve a műszaki és tudományos szaknyelv alkalmazását is, olyan helyzetben, ahol a kommunikáció nem kereskedelmi jellegű.

- 54 A fenti megfontolásokra tekintettel a feltett kérdésre azt a választ kell adni, hogy az 1924/2006 rendelet 1. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy e rendelet hatálya alá tartoznak a végső fogyasztónak ilyen formában felkínált élelmiszerekkel kapcsolatos, kereskedelmi kommunikációban szereplő, tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó állítások, amennyiben e kommunikáció nem a végső fogyasztónak, hanem kizárólag egészségügyi szakmai köröknek szól.

A költségekről

- 55 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

A 2012. november 8-i 1047/2012/EU bizottsági rendelettel módosított, az élelmiszerekkel kapcsolatos, tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó állításokról szóló, 2006. december 20-i 1924/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 1. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy e rendelet hatálya alá tartoznak a végső fogyasztónak ilyen formában felkínált élelmiszerekkel kapcsolatos, kereskedelmi kommunikációban szereplő, tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó állítások, amennyiben e kommunikáció nem a végső fogyasztónak, hanem kizárólag egészségügyi szakmai köröknek szól.

Aláírások